

[Svend Åge Petersen]

den egentlige problemstilling, der afspejles i dette beslutningsforslag. Vore EF-samarbejdspartnere har tilsyneladende hidtil ikke været helt enige med os danskere i vores vurdering af mulige bivirkninger, og derfor er det tilfredsstillende, at miljøministeren, straks efter at Miljøstyrelsen i efteråret 1986 udgav to rapporter om opløsningsmidler, sendte disse rapporter til EF for at få optaget yderligere opløsningsmidler på EFs liste over disse farlige stoffer. Allerede om ca. en måned, altså i marts måned i år, vil disse rapporter blive behandlet på et ekspertmøde i Kommissionen, og derfor mener vi i Det Konservative Folkeparti, at vi skal afvente behandlingen i EF-regi, før vi tager stilling til, om vi vil afvente de andre medlemslandes stillingtagen, eller om vi i Danmark skal foretage vores egen mærkning.

Derfor kan vi på nuværende tidspunkt ikke støtte beslutningsforslaget.

Skrumsager Skau (V):

Som ministeren allerede har nævnt, er der jo tale om samme problemstilling som ved mærkning af kræftfremkaldende stoffer – ja, i og for sig samme problemstilling som for alle stoffer, der på en eller anden måde er sundhedsskadelige eller sundhedsfarlige. Vi fik jo også den sidste bekendtgørelse fra Miljøstyrelsen den 6. december 1986, som omhandler 1.700 forskellige stoffer, der er mærket eller skal mærkes i dag.

Ligesom vedrørende de kræftfremkaldende stoffer arbejder regeringen virkningsfuldt på EF-niveau for, at vi også her kan sikre fælles EF-regler, og EF har, som det allerede er nævnt, opprioriteret dette arbejde. Jeg er overbevist om, at vi ser et fælles initiativ i marts måned og senere, som kan være med til at beskytte medborgerne mod de uønskede virkninger også fra organiske opløsningsmidler. Først og fremmest må vi opprioritere de opløsningsmidler, som man især anvender i EF, men også anvender i Danmark; det er jo ikke alle stoffer, vi anvender i Danmark.

Kort og godt: Venstre prioriterer dette område højt, men vi kan ikke støtte det foreliggende forslag. Vi mener, det er en sag, der skal køres i EF, og hvis vi ikke kan nå langt nok i EF, må vi, når den tid kommer, anvende artikel 100A.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg synes, det er vigtigt her indledningsvis at sige et par ord om, hvad dette handler om. Hvis man én gang har talt med et menneske, som har fået en hjerneskade, vil man forstå, hvor vigtigt det er, at en arbejdsmiljøpolitik bliver tilrettelagt sådan, at det er mennesket, som bliver sat i centrum, og at alt andet må indrettes herpå. Mennesker skal ikke skades hverken i arbejdsmiljøet eller ved ting, som har noget med deres daglige arbejde at gøre.

At opløsningsmidler kan give hjerneskader er der slet ikke nogen tvivl om. Indtil nu har da også ca. 2.000 mennesker her i Danmark fået tilkendt en erstatning med baggrund i, at de har fået en godkendelse af, at den skade, de har erhvervet sig, har de erhvervet sig i omgang med opløsningsmidler. Det er videnskabeligt bevist, at påvirkning fra opløsningsmidler kan resultere i bl.a. hjerneskader og nerveskader, senest på WHO-konferencen i juni måned 1985, og ikke mindst har læge Per Gregersen og ingeniør Torben Brun Hansen klart dokumenteret dette i miljøprojektet 70-72 fra 1986. Dette dokument bruges da også som officielt dokument i dansk sammenhæng i EF-forhandlinger om at forbedre klassificering og mærkning af stoffer, der kan give hjerneskader.

Dette forslag er fremsat for at få en debat om, hvorvidt vi her i Danmark kan lave rimeligt forebyggende arbejdsmiljøtiltag, som det i øvrigt blev lovet i forbindelse med EF-pakkeafstemningen. Det kan godt opfattes som en provokation, men det er bestemt ikke ment som en sådan. Det er redeligt ment, at Folketinget her skal have lejlighed til at vise, om et flertal herinde vil være med til at lave en forebyggende sundhedsindsats, som ikke skal vente på, at alle de andre lande bliver enige om, at det vil de også gøre.

Jeg mener, at vi i tidligere diskussioner, ikke mindst om EF-pakken, gjorde meget ud af, også fra tilhængernes side, hvor utrolig vigtigt det var, at vi kunne få lov til at lave egne regler på disse områder. Når vi så står i en situation nu, hvor vores miljøminister siger – og det sagde miljøministeren under et tidligere punkt på dagsordenen – at hvis ikke der er sket noget på disse områder inden udgangen af 1987 – sådan forstod jeg det – vil der blive tale om, at vi laver egne regler i Danmark, kan jeg ærlig talt ikke forstå, at vi